

Arrest

nr. 314 505 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xdie verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) mei 2002.

1.2. Verzoekster dient op 23 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 29 februari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 mei 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) mei 2002 te Biya Maalow, Lowxer Shabelle en de Somalische nationaliteit te bezitten. U bent religieus moslim en behoort etnisch tot de clan Ashraf. U volgde enkel koranonderwijs. Verder hielp u uw moeder met het huishouden. Uw vader had een vrachtwagen waarmee hij goederen vervoerde naar Kismayo of Mogadishu. Tijdens de droogte van 2011 verdween uw vader. De mede-eigenaar van de vrachtwagen van uw vader kwam jullie vertellen dat uw vader tijdens een reis van de vrachtwagen werd gehaald. U en uw gezin leefden daarna verder te Biya Maalow onder de verantwoordelijkheid van uw oom langs vaderszijde. Uw oom was een aanhanger van Al Shabaab. Hij was een streng man die u soms sloeg en uw moeder dwong om met hem te huwen. In 2017 ging u brandhout halen in het bos en werd u door 3 mannen verkracht waarna u daar de hele nacht bleef liggen. In de ochtend kwamen er mensen die u meenamen naar huis. Uw oom sloeg u en er kwam een vrouw langs om u een tweede keer te besnijden/dichtnaaien. U herstelde geleidelijk. Na 3 jaar werd u door uw oom uitgehuwelijkt aan een oudere man van Al Shabaab. Uw moeder en broer waren hier tegen en nadat ze contact opnamen met uw tante te Kismayo vertrok u op een nacht in oktober 2021 met behulp van uw broer uit Biya Maalow om bij uw tante te gaan wonen. Al Shabaab kwam u thuis zoeken, vond u niet en nam uw oudste broer M. mee. 5 dagen lang werd uw broer dagelijks meegenomen, gefolterd en terug vrijgelaten waarna uw broer na 5 dagen overleed aan zijn verwondingen. Uw gezin vluchtte weg naar Dhayo. Toen u dit nieuws vernam, vluchtte u weg uit Somalië met bestemming Kenia. U ging verder naar Oeganda en nam er een vliegtuig naar onbekende bestemmingen waarna u uiteindelijk op 22 november 2021 in België aankwam. U diende hier op 23 november 2021 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: Een rapport van vzw GAMS, een doktersattest met beschrijving van littekens en verschillende medische attesten van verschillende Belgische ziekenhuizen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het document beoordeling bijzondere procedurele noden (zie DVZ beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 10 maart 2022) blijkt immers dat u lijdt aan gehoorproblemen en meer specifiek aan het rechteroor en het daarom aangewezen is om traag te spreken zodat u alles goed kan begrijpen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u bevraagd naar uw gehoorproblemen en gaf u aan dat u daar al sinds uw geboorte aan lijdt en u zou willen dat alles voor u verduidelijkt wordt. Er werd u daarop gevraagd wat het CGVS voor u kan doen om het interview vlot te laten verlopen en voorgesteld om luid te spreken en u eventueel op een andere plaats te laten zitten waarop u aangaf dat u nu naast de tolk zat en u hem dus goed kan horen (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 29 maart 2024 p 2 [verder NPO]). Dat bevestigde u ook tweemaal toen het u gevraagd werd (NPO p 2 en 4). Voorts werden er doorheen het persoonlijk onderhoud geen problemen vastgesteld door de protection officer wat ook blijkt uit de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud waar u slechts zeer beperkt wijzigingen heeft aangebracht (zie opmerkingen gehoorverslag mail advocaat d.d. 11 april 2024 toegevoegd aan het administratief dossier).

U gaf aan het begin van het persoonlijk onderhoud ook aan dat u hoogzwanger bent en soms naar het toilet moet waarop u werd verduidelijkt dat dit geen probleem is en u het zelfs niet moet vragen om naar het toilet te gaan indien dit nodig zou zijn (NPO p 2). Tijdens de pauze werd u ook uitzonderlijk toestemming gegeven om het gebouw te verlaten om een luchtje te scheppen in het bijzijn van de protection officer en de tolk gezien u het benauwd en warm kreeg (NPO p 13).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ,

C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO p 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u uw herkomst uit Biya Maalow, Lower Sabelle niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Er dient daarbij allereerst nadrukkelijk opgemerkt dat Biya Maalow een zeer kleine Somalische nederzetting is en er in de nabije omgeving slechts een beperkt aantal dorpen en nederzettingen terug te vinden zijn. Er kan daarbij niet uitgesloten worden dat u uw geografische kennis van de dichte omgeving van Biya Maalow ingestudeerd heeft. **Het belang van doorleeftde verklaringen dient hierbij sterk benadrukt te worden.**

U verklaarde dat u bent geboren in Biya Maalow en situeerde dit dorp in het zuiden van Somalië in de regio Lower Shabelle en gaf aan dat het behoort tot Sablale (NPO p 4). Bevraagd naar de dichtste stad gaf u aan dat Dhayo het dichtste dorp is bij Biya Maalow en gevraagd naar de afstand daar naartoe verklaarde u dat dit 15 à 20 minuten is te voet, maar dat u er zelf nooit geweest bent, omdat u een meisje bent en u om religieuze redenen niet naar daar mocht gaan en de mensen van het dorp u dat hebben verteld (NPO p 5). U gaf verder

aan dat uw oom en uw broer voor inkopen naar het dorp Haawaay, dat iets verder is gelegen, gingen voor inkopen en de grote inkopen werden gedaan in Sablale. Gevraagd of u ooit in Sablale was, gaf u aan dat u daar 1 keer was nadat jullie gevlucht waren voor de droogte in 2011 toen u 9 à 10 jaar oud was (NPO p 5). Gevraagd wat u op die route allemaal tegenkwam en u gezegd dat in uw eigen woorden mag uitleggen, vroeg u of er gevraagd werd naar de dorpen die u passeerde en u daarop gevraagd of u zich die namen nog herinnert – u was immers slechts 9 jaar oud – gaf u aan dat u zou proberen er op te komen waarna u - overigens correct - de plaatsen Dhayo, Buulo Sheikh, Haawaay, Bimaal, Tawakal, Awala Buley en Sheikh Abdi vernoemde. U er op gewezen dat u een goed geheugen heeft voor iemand die daar slechts éénmaal is geweest op 9 jarige leeftijd vroeg u **verrassend** of u correct was en stelde u dat u vermoedde dat u iets vergeten bent (NPO p 7). Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud de plaatsnaam Far Jaano werd voorgeworpen, stelde u dat u daar ook over gehoord heeft, het vlakbij is, u daar gepasseerd bent en het dit dorp was dat u was vergeten (NPO p 18).

De vaststelling dat u alle plaatsnamen op de route van Biya Maalow naar Sablale quasi perfect kon meegeven, dat u gewag maakte van het feit dat u dacht dat u een plaatsnaam heeft vergeten en deze daarna kon herkennen, dat u die route slechts éénmaal in uw leven op 9 jarige leeftijd heeft afgelegd en dat u alle informatie over de omgeving slechts hoorde van andere mensen gezien u het dorp niet mocht verlaten, **doet ernstig vermoeden dat u uw kennis over de omgeving van Biya Maalow heeft ingestudeerd.**

Iets later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om de route van Biya Maalow naar Sablale te herhalen, kon u dat, zoals u eerder al had gedaan. Bevestigd naar de locatie van de brug waarover u eerder sprak, verklaarde u dat men daar sowieso moet langskomen (NPO p 15). Gevraagd of je nergens anders kan oversteken, verklaarde u dat er een andere weg is, dat die naar het bos loopt, maar u daar nooit was. Gevraagd wat er zich bevindt ten noorden van Biya Maalow verklaarde u dat daar een bos is gelegen en jullie het laatste dorpje zijn, maar u wel hoorde van inwoners over Mafugow maar er daar geen weg naartoe loopt. Gevraagd hoe die brug er uit ziet, kon u zich dat niet herinneren (NPO p 16)

Er dient daarbij opgemerkt dat er via Dhayo wel degelijk oversteekplaatsen over de Shabelle terug te vinden zijn en deze ook via verschillende kaarten op te merken zijn, maar deze wellicht slechts bruikbaar zijn in droge periodes. Voorts dient opgemerkt dat er wel degelijk een paar kleine plaatsen gelegen zijn ten noorden van Biya Maalow in het door u vernoemde bos (of niet bewoond gebied nvdv.), namelijk Donca en Gubi Coude. Mafugow werd niet teruggevonden in de dichte omgeving van Biya Maalow, noch elders in Somalië. Het is opvallend dat u wel kan aangeven dat er een (stenen) weg in de richting van het noorden loopt, maar dat u anderzijds de 2 plaatsen die zich daar bevonden niet kan vermelden. Voorts is het ook opmerkelijk dat u geen enkele informatie kon meegeven over de brug die u zou overgestoken hebben gezien deze brug deel uitmaakt van oude irrigatie infrastructuur en die brug zeer specifieke kenmerken heeft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder peilend, naar uw kennis van Biya Maalow en de dichte omgeving en gevraagd hoeveel mensen daar ongeveer wonen in Biya Maalow stelde u dat u schatte dat er ongeveer 70 à 80 mensen wonen en dat de rivier de Shabelle dichtbij stroomt (NPO p 14). Gevraagd welke dorpen er nog allemaal in de omgeving te vinden zijn, stelde u dat u denkt dat Biliq Robow, Usman Jeel, yataan, Malmale en Casieto bestaan gezien u daarover heeft gehoord en dat deze gelegen zijn voorbij Haawaay wat u net werd gezegd door de protection officer (NPO p 16). U de plaatsnamen Far Buurful voorgeworpen, stelde u – overigens correct - dat u gehoord heeft dat het een waterstroom betreft.

Er kan enkel vastgesteld worden dat u een vrij goede kennis heeft van de geografische omgeving van Biya Maalow, maar wanneer meer gedetailleerd wordt gevraagd u geen doorleefde en op ervaring gebaseerde verklaringen weet af te leggen.

Bevestigd naar de gewapende mensen in de buurt vroeg u om de vraag te herhalen en werd u daarop voorgeworpen dat er naast Al Shabaab nog andere gewapende mensen rondlopen waarop u stelde dat er enkel Al Shabaab is in uw dorp. Gevraagd naar gewapende troepen in de ruimere regio verklaarde u dat u enkel over Sablale kan vertellen en u denkt dat Al Shabaab daar ook de macht heeft gezien de overheid meer in de richting van de zee is zoals u hoorde. Gevraagd of er ooit een moment is geweest dat Al Shabaab is verdreven uit uw regio gaf u aan dat niet gehoord te hebben (NPO p 15).

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd **geconfronteerd** met de vaststelling dat Al Shabaab wel degelijk werd verdreven uit de stad Sablale in februari 2018 toen u volgens uw verklaringen nog steeds in Biya Maalow was en gevraagd naar een verklaring voor uw onwetendheid daarover, verklaarde u dat er zaken waren die u hoorde en zaken die u niet hoorde. U voegde toe dat u was verkracht, dat u ziek was en u van niets wist (en dit in sterk contrast met uw goede geografische kennis van de omgeving). U daarop voorgeworpen dat u de dorpen in de omgeving wel hoorde van andere mensen, maar de inwoners u de

overname van Sablale door het regeringsleger niet zouden hebben verteld hoewel dat toch een belangrijk gegeven is in het district Sablale [het district Sablale was steeds onder controle van Al Shabaab met weinig regeringstroepen in de buurt behalve in Barawe (zie COI toegevoegd aan het administratief dossier)], stelde u dat u de dorpen kent omdat mensen boodschappen gaan doen en stelde u dat Al Shabaab soms de controle hadden, die dan weer verloren en daarna terugkwamen (NPO p 19) wat **geen afdoende noch geloofwaardige verklaring is voor uw grove onwetendheid** over een belangrijke gebeurtenis in de nabijheid van Biya Maalow, namelijk de inname door het regeringsleger. Uw onwetendheid betreffende deze impactvolle gebeurtenis staat daarbij **in schril contrast** met uw behoorlijk goede kennis van de omgeving van Biya Maalow en getuigt allerminst van doorleefde verklaringen. **Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan de door uw geopperde herkomst uit Biya Maalow. Uw ongeloofwaardige herkomst uit Biya Maalow wordt verder versterkt door volgende vaststellingen.**

Er dient verder opgemerkt dat u uw reisroute van Biya Maalow naar Kismayo niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd langs waar u ging toen u Biya Maalow definitief verliet, verklaarde u dat uw broer u 's nachts hielp vluchten, dat jullie in de buurt van Sablale zijn gegaan, dat jullie geen rechtstreekse weg namen, dat jullie moesten onderduiken (of zich verborgen houden nvdr.) omdat Al Shabaab zowel in de stad als in het bos zitten en jullie naar een plaats gingen nabij Barawa waar jullie een man spraken die u naar Kismayo bracht (NPO p 16). Gevraagd hoe jullie dat hebben aangepakt om het dorp te verlaten, stelde u dat uw broer u naar de weg leidde en u een niqab droeg. U daarop voorgeworpen dat veel vrouwen in uw regio een niqab dragen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en gevraagd wat dat er mee te maken heeft, stelde u **weinig verhelderend** dat u 's nachts niets kan zien. Gevraagd wat u bij zich had, stelde u plots dat u een hijab droeg en u een plastic zak had met 2 vrouwenkleden. Gevraagd hoe u dan ongemerkt het dorp kon verlaten, stelde u dat uw broer en God u heeft geholpen. U daarop voorgeworpen dat u had verklaard dat u oom naast jullie woonde en gevraagd hoe u dan ongemerkt het dorp kon verlaten, verklaarde u dat jullie vroeg in de ochtend te voet zijn vertrokken toen hij sliep. Gevraagd hoe ver u moest wandelen naar die auto stelt u zich het niet te herinneren en dat u eventjes heeft gewandeld. U voorgeworpen dat u zei dat Al Shabaab overal de controle had en u daarbij vermeld dat ze bijzonder actief zijn 's nachts en gevraagd hoe u dan ongemerkt het dorp kon verlaten, stelde u opnieuw dat God u heeft geholpen (NPO p 17). **Er dient vastgesteld dat u bijzonder vaag bent over uw beweerde vertrek uit Biya Maalow waarbij u ook uw antwoorden aanpast aan de vraag die u wordt gesteld.**

Er kan enkel vastgesteld worden dat u geen doorleefde verklaringen weet af te leggen over de route die u nam naar de auto in Barawe en u geeft daarbij aan dat u 's nachts vertrok hoewel u zelf aangaf dat Al Shabaab zowel in de stad als in het bos aanwezig zijn waarbij **van u toch meer gedetailleerde verklaringen mogen verwacht worden** hoe u hen heeft weten te verschalken in uw vlucht wat helemaal niet het geval is.

Gevraagd hoe lang u er over heeft gedaan om Kismayo te bereiken, verklaarde u dat u de zondag bent gevlucht en u de 18de aankwam bij uw tante. Gevraagd hoeveel dagen u er dan uiteindelijk over heeft gedaan, stelde u - na enig aandringen - dat u 's nachts bent gevlucht, dat u 's morgens vroeg vertrok en u dezelfde dag in Kismayo bent aangekomen (NPO p 17 en 18). Gevraagd wat u zo allemaal tegenkwam op die route gaf u aan dat u zich verstopte. Gevraagd welke grotere steden of plaatsen u bent gepasseerd stelde u dat u het dorp Haramca herinnert en de stad Jillib. Gevraagd waar u werd tegengehouden aan een checkpoint, ontkende u dat en zei u dat er mensen in en uitstapten in de auto en de auto op 2 plaatsen stopte zoals u het zich herinnert (NPO p 18).

Er dient daarbij allereerst opgemerkt dat de plaats Haramca –wat overigens jachtluipaard betekent in het Somali - niet werd teruggevonden langs de route Barawe – Kismayo, noch elders in Somalië. Daarnaast dient opgemerkt dat Jillib bekend staat als de hoofdstad van Al Shabaab (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) gezien deze stad nooit werd heroverd door de Somalische regering waarbij het **opmerkelijk en weinig geloofwaardig** is dat iemand daar zou langskomen wanneer men op de vlucht zou zijn voor Al Shabaab. Toen u daar mee werd geconfronteerd, bleef u er bij die route te hebben genomen (NPO p 19). Ten slotte dient nog opgemerkt dat er langs de route van Jillib naar Kismayo waar u beweert te zijn gepasseerd heel wat checkpoints van Al Shabaab zijn gelegen en dit in tegenstelling tot de 2 plaatsen waar u zou hebben gestopt om mensen te laten in- en uitstappen. **Het feit dat u geen gewag maakt van enige checkpoint die u passeerde versterkt enkel de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Gevraagd waar in Kismayo uw tante woont, stelde u dat u denkt dat dit in Madino is, maar u niet zeker bent gezien u daar maar een keer was. Gevraagd aan welke kant van de stad het gelegen is, kon u daar niet op antwoorden. U daarop voorgeworpen dat u toch moet weten waar dat huis ergens is gelegen in Kismayo als u er naartoe wil gaan, stelde u zonder meer dat uw tante u oppikte van de auto en u naar haar huis bracht (NPO p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat u **bijzonder vage verklaringen** aflegt aangaande de locatie van

het huis van uw tante te Kismayo. Dat u daarbij nog vermeldt dat u denkt dat het in Madino – een wijk die niet bestaat in Kismayo, maar wel een wijk is in Mogadisho - is, **versterkt enkel de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw reisweg uit Somalië.**

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde vluchtweg uit Biya Maalow naar Kismayo.

Er dient voorts opgemerkt dat u de verdwijning van uw vader niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u geboren bent op (...) mei 2002 (DVZ verklaring d.d. 10 maart 2022 punt 4) en dat u geen contact meer heeft met uw vader sinds ongeveer 2010 (DVZ verklaring d.d. 10 maart 2022 punt 13a). U verklaarde voorts dat uw vader is 'weggegaan' toen u jong was en u werd opgevoed door uw moeder en uw oom aan vaderszijde, zijn broer (CGVS Vragenlijst d.d. 10 maart 2022 punt 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dat uw vader verdween tijdens de droogte van 2011 (NPO p 7). Weinig later in het persoonlijk onderhoud bevestigde u naar uw activiteiten nadat u de Koranschool op 14 à 15 jarige leeftijd – een leeftijd waarvan mag verwacht worden dat u daar nog vrij levendige herinneringen aan heeft gezien uw leeftijd op heden van 24 jaar - had beëindigd, verklaarde u compleet tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring dat dat het moment was waarop uw vader verdween, uw oom verantwoordelijk werd en u huishouden moest doen (NPO p 10). Nog iets later in het persoonlijk onderhoud gaf u dan weer aan dat uw vader verdween toen u 9 à 10 jaar oud was (NPO p 12), zijnde in 2011 of 2012. **Er kan enkel vastgesteld worden dat u compleet tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende het tijdstip van het verdwijnen van uw vader.**

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud met deze tegenstrijdigheden werd **geconfronteerd** en gewezen op het belang, excuseerde u zich en ontweek u de vraag waarbij u uw Somalische identiteitskaart aanhaalde waarna u aangaf zich te herinneren dat uw vader verdween tijdens de droogte van 2011. U daarop voorgeworpen dat u compleet verschillende momenten heeft aangehaald waarbij u dan eens 9 à 10 jaar en dan eens 14 à 15 jaar oud was en u meegedeeld dat dit een grote invloed heeft op de geloofwaardigheid van uw verklaringen verklaarde u dat de man u dat opdroeg tijdens dat interview (het interview bij DVZ n.v.d.) en hij niet klaar was zoals de protection officer waarna u vroeg of er iets anders is dat u kan rechtzetten (NPO p 18) wat **hoegenaamd niet weet te overtuigen.**

Nadat u net had verklaard dat uw vader verdween nadat u 14 jaar oud was geworden en gevraagd om het verhaal van uw vader eens te vertellen, verklaarde u dat u niet weet of hij nog leeft of dood is, dat de mede-eigenaar van de vrachtwagen van uw vader jullie op de hoogte bracht dat uw vader van de vrachtwagen werd gehaald en u er verder niets over weet. Gevraagd waar en door wie uw vader van de vrachtwagen is afgehaald, stelde u dat de man samen met uw vader onderweg was, maar u niet weet waar uw vader van de vrachtwagen werd gehaald en de man jullie daarvan op de hoogte kwam brengen. In een finale poging om te weten te komen waar en door wie uw vader nu is meegenomen, verklaarde u dat u het niet weet en dat het iedereen kan zijn en u niemand wil beschuldigen. U daarop voorgeworpen dat als die man de verdwijning van uw vader komt mededelen en hij bij de gebeurtenissen aanwezig was, die man jullie dan toch kon zeggen wat er gebeurd is, stelde u dat jullie kinderen waren en u toen 9 jaar oud was en dat jullie moeder enkel zei dat hij verdwenen is (NPO p 10 en 11).

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd **geconfronteerd** met de vaststelling dat toen u werd bevestigd naar de verdwijning van uw vader u verklaarde dat u nog klein was, maar u toen al 14 jaar oud was in 2016 en dat op die leeftijd toch zou moeten weten, bleef u erbij dat uw vader verdween in 2011 (NPO p 19).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u meermaals tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het tijdstip van de verdwijning van uw vader en u geen enkele informatie kan mededelen over de omstandigheden van zijn verdwijning waardoor er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde verdwijning van uw vader.

Bovenstaande vaststellingen indachtig dat u compleet ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de door voorgeworpen verdwijning van uw vader en er geen geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde vluchtweg uit Biya Maalow naar Kismayo **toont enkel aan dat u er niet voor terugdeinst om ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende uw profiel en uw leven te Somalië. Deze vaststellingen versterken enkel de reeds ongeloofwaardig bevonden herkomst uit Biya Maalow.**

Wat betreft de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u overmaakte via uw advocaat op 11 april 2024 dient volgden opgemerkt. U corrigeerde een tyfout op pagina 6 en u verbeterde de

schrijfwijze van de naam van uw broer op pagina 9. Beide opmerkingen weten bovenstaande vaststellingen echter niet te wijzigen.

Wat betreft het door u neergelegde attest van besnijdenis, dienen verder volgende vaststellingen gedaan. U legde een attest van besnijdenis neer, waarin beschreven staat dat u besnijdenis type 3 ondergaan heeft. Gevraagd wat u wil aantonen met dit document, antwoordde u het zelf ook niet te weten, dat u twee keren een besnijdenis onderging, en het pijnlijk is (NPO p 14). Uw klachten betreffen lichamelijke klachten die door u gekoppeld worden aan de door u ondergane besnijdenis. Dergelijke lichamelijke klachten die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen oproepen of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

U voegde verklaringen toe op pagina 14 en stelde dat de vrouw u heeft onderzocht, dat u niet meer dichtgenaaid was door de verkrachting en ze u dan een tweede keer heeft dichtgenaaid. U voegde nog toe dat niemand wil dat een deel van je lichaam beschadigd wordt. Daarbij dient evenwel opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de verdwijning van uw vader. Gezien u de verdwijning van uw vader niet geloofwaardig heeft weten te maken, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde problemen naar aanleiding van zijn verdwijning namelijk uw gedwongen huwelijk met een lid van Al Shabaab, de verkrachting waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden, en de door u voorgehouden gedwongen tweede besnijdenis.

Er dient daarbij ook opgemerkt dat het rapport van de vzw GAMS dat u neerlegde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming aantoont dat u een type 3 besnijdenis heeft ondergaan. Opmerkelijk is dat u tijdens de raadpleging bij dr. C. op 21 april 2022 heeft verklaard dat u een eerste keer werd besneden op de leeftijd van 6 jaar en een tweede keer op de leeftijd van 8 jaar en dit compleet tegenstrijdig aan uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de opmerkingen die u maakte over de notities van het persoonlijk onderhoud.

Dat u slechts verklaringen bijbrengt van gebeurtenissen die hoegenaamd niet als geloofwaardig worden beschouwd en waarbij vastgesteld kan worden dat u er zelfs tegenstrijdige verklaringen over heeft afgelegd bij Belgische medische diensten bevestigt eens te meer uw bereidheid om valse verklaringen af te leggen ten opzichte van de Belgische migratiediensten.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter D., dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u verscheidene littekens heeft over uw lichaam.

Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch over de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegd medisch attest dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

Wat betreft de talrijke medische documenten afkomstig van verschillende Belgische ziekenhuizen dient opgemerkt dat deze hoofdzakelijk betrekking hebben op medische problemen die u opliep in België als gevolg van uw werk of uw zwangerschap. Deze documenten hebben echter op geen enkele wijze betrekking op de door u geopperde problemen te Somalië en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Met betrekking tot het schrijven vanwege J. T., die u begeleidt bij de vzw Gams, dienen volgende vaststellingen gedaan. Hierin wordt aangegeven dat u geïnfibuleerd bent in Somalië, dit traumatiserend was voor u, en u omwille hiervan op heden zou lijden aan medische en psychologische problemen. Er werd, zo valt te lezen, aan u uitgelegd dat u zich, indien u dat wenst, kunt laten desinfibuleren in België. U nam hierover nog geen beslissing. Omtrent uw psychologische problemen, wordt medegedeeld dat u begeleid werd door psychologe A. S. In het schrijven van laatstgenoemde, blijkt dat u zich tussen juli 2022 en september 2023 individueel liet begeleiden door de psychosociale dienst van het opvangcentrum van het

Rode Kruis in Sijsele. Er wordt medegedeeld dat u kampte met nachtmerries, angst, en depressieve symptomen – die de aanleiding vormden voor de aanmelding bij een psycholoog. De psychologe stelt dat u met klachten kampt die het gevolg zijn van trauma, daar u op abrupte manier diende te breken met uw leven in Somalië, en u hierover schuldgevoelens koestert. Ook in België zou u nog met onzekerheid, instabiliteit, paniekaanvallen en eenzaamheid kampen. Hoewel begrip opgebracht kan worden voor uw psychologische problemen, dient evenwel vastgesteld dat nergens uit dit door u neergelegde schrijven vanwege uw psychologe, kan blijken dat uw cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen, noch kan blijken dat u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België. Gedurende het persoonlijk onderhoud werd evenmin vastgesteld dat u omwille van psychologische problemen moeilijkheden had de vragen te beantwoorden, zodoende kan uw psychologische toestand onvoldoende de ongeloofwaardigheid van uw relaas verklaren. Het door u neergelegde schrijven met betrekking tot uw psychologische problemen, weet bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Biya Maalow, in het district sablale, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Biya Maalow heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 29 februari 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter

te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster verstrekt volgende toelichting bij haar enig middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij hecht geen geloof aan de vrees tot vervolging door Al Shabaab van verzoekende partij. Zij haalt eerstens een tegenstelling aan tussen het klein onderhoud bij de DVZ en de grote onderhouden bij de CGVS: [...]

Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Zij motiveert op basis van een uiterst subjectief argument en onderbouwt dit op geen enkele juridische wijze. Echter, verwerende partij gaat af op het gevoel dat zij heeft over de verklaringen van verzoekende partij. Zoals verwerende partij zelf stelt, is Biya Maalow een zeer kleine Somalische nederzetting en hoeft het niet te verbazen dat zij veel details kon geven over het weinige dat in en rondom haar dorp bevond. Verzoekende partij heeft ook uitgelegd hoe zij aan al de informatie komt en uit haar verklaringen blijkt dat haar eigen familieleden naar de omliggende dorpen gingen voor o.a. inkopen, voor werk, etc....: [...]

Gelet op het voorgaande in combinatie met een goed geheugen en een zeer klein dorp hoeft het niet te verbazen dat verzoekende partij gedetailleerde verklaringen kon afleggen over het dorp. Echter, verwerende partij gebruikt de kennis van verzoekende partij tegen verzoekende partij, maar zij zou eveneens twijfelen aan de herkomst ingeval verzoekende partij minder gedetailleerde kennis zou hebben gedeeld over haar dorp met het omgekeerd argument dat verzoekende partij “over weinig geografische kennis beschikt”. Verzoekende partij begrijpt niet wat verwerende partij verwacht...

II.1.2. Verwerende partij stelt vervolgens: [...]

Enerzijds verwijt verwerende partij dat verzoekende partij over goede geografische kennis beschikt en dus een ingestudeerd karakter vertoont, anderzijds verwacht verwerende partij een encyclopedische kennis van verzoekende partij, van elke gebeurtenis, elk incident, elk politiek gebeuren in de hele regio. Dit tart werkelijk alle verbeelding. Verzoekende partij hield zich niet bezig met alles van buiten te leren en een logboek bij te houden van alles wat er in de regio gebeurde met het oog op een latere asielaanvraag en al zeker niet gelet op de traumatische incidenten die zij heeft meegemaakt: [...]

Verzoekende partij heeft echter wel over de droogtes doorleefde verklaringen afgelegd gezien zij dit persoonlijk ervaren heeft i.t.t. alle politieke incidenten: [...]

Deze pertinente gebeurtenissen en ervaringen laat verwerende partij van haar kant gaan en zij staart zich blindelings op één incident waarover verzoekende partij niets heeft gehoord. Dit is absurd.

II.1.3. Verwerende partij motiveert voorts dat verzoekende partij geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg van Biya Maalow naar Kismayo: [...]

Verzoekende partij merkt op dat zij niet van die buurt is en dat zij eerst in de nacht vertrok met haar broer: [...]

Vervolgens stapte verzoekende partij in de auto en was letterlijk verstoppt tussen dieren en groenten: [...]

Zij heeft aldus niet veel gezien en zij kan dan ook niet meer details geven dat hetgeen zij nog heeft gehoord en onthouden over de steden die zij is gepasseerd met de auto. Verzoekende partij koos evenmin welke weg de auto zou nemen en dus kan het haar ook niet worden verweten dat zij de hoofdstad van Al Shabaab (Jilib) zijn gepasseerd.

II.1.4. Verwerende partij stelt ook dat verzoekende partij de verdwijning van haar vader niet aannemelijk heeft gemaakt: [...]

Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen dat haar vader verdween toen zij 9 jaar oud was en dus in 2011. Echter, verwerende partij heeft verzoekende partij verkeerdelijk begrepen wanneer verzoekende partij vertelde wat zij deed op 14 jarige leeftijd. De verklaringen van verzoekende partij luiden als volgt: [...]

Verzoekende partij bedoelde met haar antwoord niet dat op haar 14 jaar het moment is dat haar vader verdween, maar dat op haar 14de levensjaar haar oom verantwoordelijk was voor haar gezien haar vader reeds was verdwenen. Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekennig gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.5. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan de afkomst en verblijfplaats van verzoekende partij.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

3. Aanvullende nota

Verzoekster maakt op 11 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij zij volgende documenten voegt:

- “1. Print screen dorp Haramka;*
- 2. Print screen wijk Madiina.”.*

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat zij onmogelijk kan terugkeren naar Somalië en dat zij in aanmerking moet komen voor de vluchtelingenstatus. Dienaangaande wijst de Raad erop dat verzoekster naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming verschillende overtuigingsstukken heeft gevoegd aangaande haar vrees voor vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV). Uit het neergelegde medisch attest van 22 april 2022 blijkt dat verzoekster VGV type III – zijnde een infibulatie – heeft ondergaan. In het medisch attest wordt aangegeven dat de voorgestelde behandeling, een desinfibulatie, met verzoekster werd besproken. Er werd tevens een rapport inzake de sociale begeleiding van verzoekster, opgesteld door GAMS dd. 20 februari 2024, neergelegd. In dit schrijven werd aangegeven dat verzoekster vragende partij is naar een desinfibulatie, doch dat zij het zeer moeilijk vindt om deze stap te zetten zolang zij geen vaste verblijfsvergunning heeft. Zij geeft aan dat zij represailles vreest van haar gemeenschap, indien zij zou terugkeren.

5.1.2. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Ook in de EUAA Country Guidance Somalië van augustus 2023 wordt aangegeven dat VGV een vervolgingsdaad uitmaakt. *In casu* kan de VGV, waarvan verzoekster het slachtoffer is, dus als vervolging worden gekwalificeerd.

5.1.3. De Raad wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke

aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.”

5.1.4. Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van, wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, dient te worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. In deze past het dan ook om de beschikbare landeninformatie, aangaande infibulatie en het risico op herinfibulatie, van naderbij te bestuderen.

5.1.5. De Raad baseert zich op de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. In deze Country Guidance wordt verder, onder meer, verwezen naar de volgende landeninformatie, waarop de Raad zich tevens baseert: Denmark, DIS, *Somalia: Female Genital Mutilation (FGM)* van februari 2021 en COI Query Somalia, *“Forms and prevalence of repeated FGM/C”* van 21 april 2023. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV bijna universeel doorheen geheel Somalië wordt uitgeoefend. Bijna alle vrouwen in Somalië hebben een vorm van VGV ondergaan en er zijn geen indicaties dat deze cijfers in dalende lijn zouden gaan. Integendeel werd in begin 2022 een stijging van de cijfers waargenomen. Uit een studie van 2020 blijkt dat 99% van alle Somalische vrouwen VGV hebben ondergaan, waarbij de meest voorkomende vorm de infibulatie is (64,2 %). Uit een bevraging blijkt dat slechts een zeer beperkt aantal Somaliërs zich verzetten tegen VGV en overwegen om hun dochter niet bloot te stellen aan deze praktijk. De jongere generatie Somaliërs uiten wel een voorkeur voor de Sunni vorm (die in principe de vorm kan aannemen van zowel type I, type II als type III besnijdenis, maar doorgaans geen volledige infibulatie inhoudt). In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat er geen onderscheid in prevalentie en het ondergane type van VGV is, naargelang de verschillende regio's in Somalië. Ook de sociaaleconomische levensomstandigheden en de clanaffiliatie hebben nagenoeg geen invloed op de prevalentiegraad.

Specifiek wat betreft infibulatie en het risico op re-infibulatie, blijkt dat vrouwen voorafgaand aan het huwelijk, een bevalling of om medische redenen een desinfibulatie ondergaan. Dit kan gebeuren door een gezondheidsmedewerker, dan wel door de echtgenoot van de vrouw zelf (waarbij dit laatste voornamelijk voorkomt in Zuid-Somalië). Een bron van de UNFPA (United Nations Population Fund) geeft aan dat re-infibulatie vaak voorkomend (*“very common”*) is in Somalië, waarbij dit gebruikelijk gebeurt na een bevalling. Re-infibulatie komt voor in alle delen van Somalië, waarbij er geen geografische verschillen zijn. De re-infibulatie gebeurt meestal door de vroedvrouw of indien deze weigert of niet over de vereiste kennis beschikt, door een traditionele besnijder. Een UNICEF expert geeft aan dat de re-infibulatie herhaaldelijk wordt gedaan, meestal na de bevallingen van twee tot vier kinderen. Re-infibulatie kan ook voorkomen om andere redenen, bijvoorbeeld na seksueel geweld, een buitenhuwelijkse relatie of indien de eerste infibulatie niet naar wens gebeurde. Er is echter geen sprake van een systematische re-infibulatie na bevalling of echtscheiding in Somalië. Wat betreft de inspraak van een vrouw bij de beslissing over de re-infibulatie is er sprake van verschillende standpunten. Er wordt aangegeven dat vrouwen moeilijk kunnen ingaan tegen de aanwezige vroedvrouw of de (vrouwelijke) familieleden. Er zijn ook gevallen van vrouwen die een re-infibulatie ondergingen, niettegenstaande dat zij uitdrukkelijk aangaven dit niet te willen of die hierover voorafgaand niet geconsulteerd werden. Wanneer een vrouw geen re-infibulatie wilt ondergaan, maar wanneer haar echtgenoot of familie dit wel van haar verwacht, is het bijzonder moeilijk voor de vrouw om zich hiertegen te verzetten. Er zijn ook gevallen waarbij de vrouw ‘vrijwillig’ opteert voor een re-infibulatie, onder meer vanuit een wijdverspreid idee dat dit nodig is om de echtgenoot seksueel tevreden te houden en aldus te vermijden dat de echtgenoot een andere vrouw neemt, of nog omdat de vrouwen het oncomfortabel vinden om na een jarenlange gesloten labia plots een open litteken te hebben.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoekster om bij terugkeer naar Somalië opnieuw te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individueel onderzoek op, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren, zoals de leeftijd, de familiale status, het type van de reeds ondergane VGV, de familiale houding ten overstaan van VGV, enzovoort (EUAA *“Country guidance: Somalië”*, augustus 2023, p. 124). Vervolging van personen die onder dit profiel vallen kan plaatsvinden omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel om omwille van religieuze redenen.

5.1.6. Er staat *in casu* niet ter betwisting dat verzoekster een infibulatie (VGV type III) heeft ondergaan. Verzoekster geeft ter terechtzitting aan dat ze ondertussen bevallen is van haar dochter, wiens vader zij hier in België heeft leren kennen, en een desinfibulatie heeft ondergaan. Hoewel van deze desinfibulatie als dusdanig geen medisch attest wordt neergelegd, kan deze verklaring worden weerhouden, gelet op de bevalling van haar kind. Ze verklaarde dat ze niet opnieuw geïnfibuleerd werd en dit ook niet wil. Zij geeft aan dat zij, indien zij nu zou moeten terugkeren naar Somalië nadat ze gedesinfibuleerd werd, zal worden blootgesteld aan stigmatisering en zichzelf bloot zal stellen aan een reëel risico om opnieuw een re-infibulatie te moeten ondergaan. Rekening houdend met de hierboven besproken landeninformatie, acht de Raad deze

vrees aannemelijk. De Raad slaagt verder acht op verzoeksters leeftijd, wat inhoudt dat zij bij een terugkeer nog geschikt kan worden geacht om kinderen te krijgen. Zoals uit de landeninformatie blijkt, houden dergelijke omstandigheden een risico in om te worden gedesinfecteerd en vervolgens opnieuw te worden onderworpen aan een re-infectie.

5.1.7. In het licht van de beschikbare landeninformatie, tezamen bekeken met de objectieve medische gegevens die in huidige zaak voorliggen, evenals de persoonlijke omstandigheden van verzoeksters zaak, oordeelt de Raad dat er *in casu* geen goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw zal worden onderworpen aan de reeds ondergane daad van vervolging. Er is derhalve voldoende reden om toepassing te maken van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De overwegingen in de bestreden beslissing staan niet toe hier anders over te oordelen. In het licht van de landeninformatie, acht de Raad verzoekers vrees niet louter hypothetisch. Het gegeven dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoeksters familiale en persoonlijke omstandigheden, evenals aan haar vluchtrelaas, volstaat evenmin. Hoewel dit volgens de EUAA een relevante risicobepalende omstandigheid kan uitmaken, blijkt uit de Country Guidance – dat slechts een exemplatieve opsomming van elementen verschaft – geenszins dat het onontbeerlijk is om hierover duidelijkheid te hebben. De Raad herhaalt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat VGV in Somalië een universeel en wijdverspreid gegeven is, waarbij noch de geografie, noch de sociaaleconomische omstandigheden, noch de clanaffiliatie een doorslaggevende invloed heeft. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder dat een verzoekster zich niet kan beroepen op de Somalische overheid, de religieuze leiders, de clanautoriteiten of ngo's voor bescherming.

5.1.8. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal ook de mogelijkheid heeft om, na de erkenning van de vluchtelingenstatus, verzoeksters dossier op te volgen en eventueel kan nagaan of verzoeksters toekomstige gedragingen in lijn liggen met haar uitgedrukte wil om niet opnieuw te worden geïnfibuleerd. Ook verzoeksters toekomstige gedragingen ten aanzien van haar minderjarige dochter kunnen worden opgevolgd.

5.1.9. Rekening houdende met het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in hoofdte van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen in geval van een terugkeer naar Somalië, omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep, dan wel een (toegedichte) godsdienstige overtuiging. Er is in Somalië voor verzoekster geen redelijke bescherming voorhanden.

5.1.10. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoekster erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.11. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES